

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๒ /๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองวินัย)
เกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๐๖.๒/๒๓๔๒ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารของคณะ ๔ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่กองวินัยพิจารณา คือ

๑. รายงานการประชุมพิจารณาถ้อยแถลงผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖

๒. เอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เกี่ยวข้อง จึงแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนเสนอคำคัดค้าน ปรากฏว่ามีผู้เกี่ยวข้องแจ้งคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กองวินัยเห็นว่า ผู้เกี่ยวข้องอาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๒ /๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี นาย ข. ร้องเรียนกล่าวหา นาย ง. โดยแต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการ ขณะนี้การดำเนินการทางวินัย นาย ง. เสร็จสิ้นแล้ว นาย ง. ได้ฟ้องผู้อุทธรณ์กับพวกเป็นจำเลยต่อศาลอาญา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งได้แก่ รายงานการประชุมพิจารณากลับกรองผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยปกปิดข้อความที่เป็นความเห็นของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับรายการที่ ๒ ซึ่งได้แก่ เอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยเฉพาะใบปะหน้าของเอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒ /๒๓๔๒ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการดังกล่าวเนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๗ ราย ได้แก่ นาย จ. นาย ฉ. นาย ข. นาย ท. นาย ธ. นาย น. และ นาย บ. ต่อมา นาย ท. และ นาย น. มีหนังสือตอบรับไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นาย ฉ. นาย ธ. และ นาย ข.

ได้รับหนังสือคัดค้าน แต่ไม่มีหนังสือเสนอคำคัดค้านภายในกำหนด จึงถือว่า
ไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นาย จ. และ นาย บ.
ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า
ผู้เกี่ยวข้องอาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายได้ ต่อมา
นาย จ. มีหนังสืออีกฉบับไม่คัดค้านการเปิดเผยเนื่องจาก นาย จ.

ได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งให้ทราบว่าเอกสาร
ที่ขอให้กองวินัยเปิดเผยนั้น ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะนำไปเป็นเอกสารเพื่อต่อสู้คดีเพราะเหตุ
ปฏิบัติงานตามหน้าที่และถูก นาย จ. ฟ้องคดีอาญาที่ศาลอาญากรุงเทพใต้
สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดข้อความที่เป็นความเห็นของ
กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนรายการที่ ๒ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่เปิดเผยนั้น
เป็นคำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่ออนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์
กรณี นาย จ. ร้องทุกข์ว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบโดยไม่แจ้งข้อกล่าวหาหรือเรียนให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ ซึ่งเอกสาร
ดังกล่าวลงนามโดย นาย บ. ผู้บังคับการกองวินัย และ นาย ผ.
รองผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยแจ้งให้ผู้ลงนามในเอกสารดังกล่าวเสนอคำคัดค้านการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ ราย คือ นาย บ. และ นาย ผ.
ต่อมา นาย บ. มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ นาย ผ.

ได้รับหนังสือแล้วไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามกฎหมาย
คือ รายงานการประชุมพิจารณาถ้อยแถลงผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖
ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และเอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔
ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นคำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่ออนุกรรมการ
ข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์กรณี นาย จ. ร้องทุกข์
ว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบโดยไม่แจ้งข้อกล่าวหา
หรือเรียนให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ เห็นว่า การสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๕ /๒๕๕๓

ดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง สำหรับข้ออ้างที่ว่า เปิดเผยไม่ได้เพราะผู้มีส่วนได้เสียคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และกระทบผู้มีส่วนได้เสียนั้น ยังฟังไม่ได้ว่ากระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างไร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยรายงานการประชุมพิจารณา กลั่นกรองผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และ เอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘ พร้อมทั้งสำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

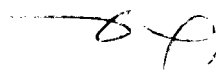
(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๒ /๒๕๕๓

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์